

Poem by Karima Tareen.

زنان با شهامت

courageous women

Oh, what a nightmare it was, leaving me covered in cold sweat and pounding heart.

I dreamt of;

Dark ashes of pain and heartbreaks pouring down on me, darkness befell on what was once a home, filled with the light of hope.

The unbearable agony of deceit and cruelty. Once life companion i surrendered my delicate youth to, now a stranger. A lonely cold bed of mine.

Endless rivers of tears and cries for mercy and change falling on deaf ears. His heart was elsewhere. Far from once called home.

Sleepless nights, unable to quiet a crying innocent child. Exhausted, breathless.

Suddenly, awakened by the cry of my child. Breathless and trembling, until i realized it was nothing but an empty dream.

Filled with joy i wished to fly like the free birds into the sky, as i thought of my days with the monster called husband. It was nothing but a misfortune of my past.

Hell befalls men of cruel and deceitful nature, for destiny always takes its course.

O how painful the memories of the past. Broken glass, broken body and scarred soul of mine.

Shouted so ferociously this tyrant day and night, my body always trembled at his sight.

Neither food nor water had a pleasant taste. His angry looks turned it all into poison

This is neither humanity nor manliness. A man's honor and pride is in giving love, kindness, and creating a happy family, not tyranny and oppression.

What good is a castle with all of its glory, if it resembles a prison one always contemplates escaping from

He was called a husband and a partner, but had only hatred and hostility on his mind. His memories still send chills through my spine

For those who do not understand and judge me, i do not care because words will just remain words.

What good is a reputation if my child is unwell and unhappy

My body which remained a quiet corpse, Is now a living breathing happy being

I shall now secure my life and build a future with my innocent children. I am a proud a proud mother of intelligent and morally inclined children

A blessing they are to me from God. Long live the sun and the moon of my sky, my children

Love will always triumphant for the living and proud, I am proud to be counted among courageous and strong women.

To all the courageous sisters

زنان با شهامت

کامله ترین

آه چه رویایی بود دیدم در بسترم...

سر تا پا عرق کردم زان جان ترم

از قضا چه خاکی بارید نا به هنگام

روشنی کلبه من رفت از برم

آن همدم که بود ریاکار سال ها

بیگانه و ترک بستر گرم ترم

نالہ ہا و گریہ ہایم سوزی نداشت

چون ضمیرش بود بہ جای دیگرم

خواب ز چشمم ریود شب ہا

ز آشوب و لرزہ طفل معصوم ترم

ناگہ پریدم ز خواب و رویا

زان ندای آن فرزند بی پدرم

آن نہ رویا بود حقیقتی بود بر ملا

چو کابوسی بود ز خواب مکررم

از خوشی پریدم چو مرغان ہوا

یاد آمد ہیولای زمان شوہرم

ہمہ را برق گرفت و ما را چراغ نفتی

من چہ نالم زین بخت تاریک ترم

جہنم است مردان را با خوی پلید

ریا کار بود در دوزخ سوزان ترم

بیگناہ لانہ من پر شیشہ ز قہر و غضب

دشنہ و خنجری بر جان و بر پیکرم

نہ سزاوار آن تعقیر و تہدید بودم

نہ مشیت و لگد کہ کوبد فرق سرم

لرزہ بر قلبم افتاد زان جابر ستمگر

تا پاسباني بي گناه کوبد دم درم
گر سفره نبود با جبین کشاده
لقمه حرامت باد گرچه لذیذ ترم
گر آب زمزم خوري ز ترش روي
هم چو زهر تلخ باشد کند مسموم ترم
این نه است مروت و نه مردی
گر ترا شرف است عیال خندان ترم
مردان را باشد لطف و احسان نه قیل و قال
نیست نشان مردی گر خشونت گرم
چه سود ز کاخ چو زندان آهنین هر دم
پا گریزم و خیال فرار بر سرم
این جاه و جلال مگر چه سودی
صبا و مسا در آتش مهیب ترم
اسمش بود شوهر کینه اش بود در سر
یادش می لرزم حالا که آزاد ترم
وقفی نمیدهم بر آنها که واقف نیند
حرف ناروا بسیار است ز بد و خوبترم
این نام و آبرو مگر چه سودی
گر اولاد بیمار گردد و افسرده ترم
آن پیکری که سال ها بود چو کالبد خموش

دانم این دم روح دارم و شاد ترم
تأمین حیات کنم با طفلکان معصوم
مفتخرم با اولاد فرزانه ترم
این رحمت است ز خالق ارض و سما
زنده با اطفالم است ماه و اخترم
(وفا) سرفراز است هر که زیست دارد
در جمع زنان با شهامت ترم
تقدیم به خواهران با شهامت